

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012201516
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012201516.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci navrhovateľa: Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., t. č. ÚVTOS a ÚVV Hrnčiarovce, proti odporkyni Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5Sd/257/2012-22 zo dňa 29. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/257/2012-22 zo dňa 29. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením odmietol návrh navrhovateľa podľa § 250p OSP ako oneskorene podaný. Poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 31.01.2011 bolo podľa § 212 ods. 3 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení doručené do vlastných rúk navrhovateľovi. Napadnuté rozhodnutie obsahovalo správne poučenie o mieste a lehote na podanie návrhu na jeho preskúmanie.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom uviedol, že opravný prostriedok podal oneskorene z dôvodu, že v tej dobe bol na psychiatrii a bral silné lieky a je síce pravdou, že od pošťára prebral rozhodnutie, ale zdravotný stav mu nedovolil podať odvolanie a odvolanie napísal až keď prestal brať lieky. Požiadaval o vrátenie lehoty, aby mohol podať odvolanie alebo aby mohol podať novú žiadosť.

Súd prvého stupňa výzvou z 01.08.2013 vyzval navrhovateľa, aby predložil hodnoverný doklad preukazujúci jeho tvrdenie, že nemohol podať opravný prostriedok v zákonom stanovenej lehote.

Podaním z 18.09.2013 navrhovateľ oznámil, že Pinelova nemocnica v Pezinku mu nestihne v lehote 20 dní zaslať potvrdenie o hospitalizácii v ich nemocnici a požiadaval o poskytnutie ďalšej lehoty. Navrhovateľ až do rozhodnutia odvolacieho súdu dňa 18. februára 2015 výzve súdu nevyhovel.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 250m ods. 2 OSP návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd zistil, že napadnuté rozhodnutie odporkyne obsahujúce správne poučenie o opravnom prostriedku, bolo navrhovateľovi doručené 08.02.2011, tridsaťdňová lehota na podanie opravného prostriedku začala bežať nasledujúci deň a posledný deň tridsaťdňovej lehoty na podanie odvolania bol pracovný deň štvrtok 10.03.2011. Navrhovateľ odovzdal svoje odvolanie na poštovú prepravu dňa 14.08.2012 teda zjavne oneskorene po uplynutí tridsaťdňovej lehoty na jeho včasné podanie.

Krajský súd sa preto správne nezaoberal dôvodmi opravného prostriedku ani obsahom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v súdom poskytnutej lehote (a ani v dodatočnej lehote) nepreukázal dôvodnosť ním tvrdených prekážok, pre ktoré nedodržiaval lehotu na podanie opravného prostriedku, odvolací súd nepovažoval jeho námietky za spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd dôvodne odmietol opravný prostriedok navrhovateľa ako oneskorene podaný a preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.